

K O P G E K

Sam en de eerste grote wedstrijd

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

De voetbalschoenen van Sam staan klaar bij de deur. Ernaast liggen twee rode sokken. Vandaag is de allereerste training. In de buik stuitert alvast een balletje.

Op het veld staan coach Max en vier kinderen. ‘Welkom bij de Rode Sokken!’ Zegt Max. Sam zwaait. Het zwaaien gaat nog wat makkelijker dan praten.

Iedereen krijgt een bal. Sam geeft een flinke schop. De bal rolt meteen de verkeerde kant op. Recht naar de tas van de coach.

‘Die tas hoeft vandaag niet mee te doen,’ lacht Max. ‘Probeer eens kleine tikjes.’ Tik, tik, tik. Nu blijft de bal veel dichterbij.

Ze slalommen tussen de pionnen. Sam raakt er eentje met een schoen. De pion valt om. 'Die was moe,' zegt teamgenoot Joep. Samen zetten ze hem overeind.

Dan oefenen ze overspelen. Mila staat een paar stappen verderop. Sam kijkt naar haar voeten en tikt de bal. Precies goed! Mila speelt terug.

Aan het eind mag iedereen op doel schieten. Sam neemt een aanloop. De bal rolt naast. Een merel achter het hek hoeft maar één stapje opzij.

‘Nog een keer?’ Vraagt Max. Sam knikt. Deze keer gaat de bal tussen de palen. Niet hard. Niet hoog. Maar helemaal in het doel!

Thuis vertelt Sam alles aan mama. Over de pion, de merel en het doelpunt. 'Zaterdag spelen we een wedstrijd. Kom je kijken?' Natuurlijk.

De dagen erna oefent Sam kleine tikjes. Een zachte bal door de tuin. Heen naar een bloempot en terug. De bloempot blijft gelukkig overeind.

Op zaterdag voelt de buik weer springerig. Sam trekt de rode sokken extra hoog op. 'Je hoeft niet alles al te kunnen,' zegt mama.

Het andere team heet de Blauwe Veters. Hun schoenen hebben helemaal geen blauwe veters. 'Die van mij zijn groen,' zegt een kind. Daar moet Sam om lachen.

Voor de wedstrijd staan de Rode Sokken in een kring. 'Kijk om je heen en help elkaar,' zegt Max. Vijf handen tikken tegen elkaar.

Fuut! Daar gaan ze. Sam rent achter de bal aan. Iedereen rent achter de bal aan. Het lijkt wel een klein treintje zonder machinist.

‘Maak wat ruimte!’ Roept Max. Sam loopt opzij. Opeens is daar een heel stuk gras. Mila ziet het en speelt de bal die kant op.

Sam raakt de bal net niet. Een Blauwe Veter pakt hem mee en schiet. Doelpunt. Even voelt het alsof de rode sokken een beetje zakken.

Joep komt naast Sam staan. ‘We hebben nog tijd.’ Ze trekken allebei hun sokken omhoog. Dat helpt een klein beetje. Samen teruglopen helpt nog meer.

Bij de volgende aanval struikelt een tegenstander over de bal. Sam stopt en steekt een hand uit. ‘Gaat het?’ Het kind knikt en staat weer op.

Nu krijgt Sam de bal. Voor het doel staat iemand in de weg. Sam wil toch schieten. Maar links roept Mila: 'Hier!'

Sam kijkt op. Mila staat vrij. Eén tikje naar links. Mila schiet. De bal rolt onder de keeper door. In het doel!

‘Jouw pass!’ Roept Mila. ‘Jouw schot!’ Roept Sam. Ze springen tegelijk omhoog en landen bijna op elkaars tenen. Eén tegen één.

In de pauze drinken ze water. Mama zwaait vanaf de zijlijn. Sam zwaait terug met een beker in de hand. Oeps. Een natte knie.

Na de pauze wisselen ze van plek. Nu staat Sam in het doel. De handschoenen zijn een beetje groot. De vingers lijken wel kleine worstjes.

De eerste bal komt langzaam aanrollen. Sam buigt door de knieën en pakt hem vast. Zo. Die is gevangen. Helemaal zelf!

De tweede bal vliegt langs. Net naast de paal. Sam blaast de adem uit die blijkbaar nog ergens vastzat. Max steekt een duim op.

Met een zachte rol gaat de bal naar Joep. Joep speelt naar Mila. Mila speelt terug. De Rode Sokken lijken ineens veel minder op een treintje.

Vlak voor het einde komt er nog één schot. Sam strekt de handen uit. De bal stuitert tegen een handschoen en rolt naast het doel.

Fuuut! De wedstrijd is afgelopen. Eén tegen één. Er is geen winnend team. Wel zijn er twee teams met rode wangen en heel veel vuile knieën.

Beide teams geven elkaar een hand. Het kind dat was gevallen glimlacht naar Sam. 'Dank je nog.' Daarna zoeken ze samen naar een kwijtgeraakte veterstrik.

'Wat vond je het fijnste?' Vraagt mama. Sam denkt aan het tegengehouden schot. En aan Mila. 'Dat we samen dat doelpunt maakten.'

Thuis staan de schoenen weer bij de deur. Ze zijn veel minder schoon dan vanmorgen. De rode sokken liggen in de was. Die hebben hard gewerkt.

In bed bewegen de voeten van Sam nog één keer. Een piepklein droomschopje. Volgende week is er weer training. Gelukkig maar. Mila rekent op een pass.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.